

DIALOG DIREKT #54

Moralisk upprustning

Kära Vänner!

Jag börjar skriva på detta DD på Holy Island, en liten ö på den engelska östkusten. Vid ebb torrläggts en väg till ön men det händer då och då att någon oklok bilist fångas av högvattnet. Detta är en slags pilgrimsfärd till resterna av den gamla keltiska kristendomen som präglas av enkelhet och ödmjukhet. Efter romarrikets fall inträffade i England något som de kallar för "Dark Ages". Anglosaxare tog landet i besittning och kelterna trängdes ut i periferin. En irländsk munk St Aidan bildade klostret ca år 635 i samma våg som spred kristendomen till Europas fastland. Detta blev f.ö. sedan det första kloster som plundrades av vikingar.

Jubilee Renewal Gathering

Vi är en grupp på 50 som har varit tillsammans i Tirley Garth för att söka förnyelse både på det individuella planet och som gemenskap. Jag skrev lättsinnigt i förra DD att jag skulle komma för att representera Sverige. Så är det dock inte. Ingen av oss representerar någon annan än oss själva. Jag är inte ens ensam svensk då både Eva Duckert och Elisabeth Peters är här. Det som jag kan förmedla är en högst personlig redogörelse för den andliga resa som detta har inneburit för mig. En officiell rapport kommer kanske att sammanställas och ge mer detaljer om vad vi diskuterat.

Det började med att vi fick belyst den bibliska innebörden till vad jubileum är (se 3 Mos 25). Jubileum har att göra med 50. Det 50:de året innebär förnyelse. Jag har just passerat mitt 50:e år och det nya är att jag då blev egen företagare. Under samvaron på Tirley har jag förstått att jag behöver en förnyelse av hela mitt andliga liv.

Den första aha-upplevelsen kom i form av en bild, en tekopp som man håller i så att det flödar över. Betydelsen är att om man inte först tömmer ut det som finns så kan inget nytt komma in. Jag måste tömma mig själv innan Gud kan ge mig något nytt. Rent konkret går det till så att jag tar tid i stillhet och mediterar över det som finns i mitt sinne. På så sätt kan jag bearbeta det och så

småningom sortera undan det. Jag skall framför allt inte fylla min tid effektivt med nya saker hela tiden. Jag hade med mig en teknisk bok att studera för att kunna utnyttja dödtiden. Jag kom dock fram till att ett bättre sätt att utnyttja tiden är att vara stilla och låta mitt sinne tömmas.

Något som rörde oss alla mycket djupt var att ett antal familjer hade kommit till Tirley enkom för att ta hand om det praktiska arbetet med mat och disk mm. Vi hade stränga order att inte delta i arbetet och att inte ha dåligt samvete för det! Denna omsorg betydde mycket för oss alla.

Vi hade två gemensamma bönemöten varje dag. Jag fann till min förvåning att de inte rörde mig så mycket som jag hade väntat mig. Jag kände mig ganska oberörd. Det ledde till ett behov av att Gud skulle bli mer verklig. Jag talade med en gammal vän om hur detta skall gå till. Det kändes som att det viktigaste steget var just att våga ta upp en sådan fråga. Atmosfären var sådan att det var naturligt att göra så. Jag gav åter mitt liv till Gud och sedan hade jag gjort det jag kunde och var ganska tillfredsställd med att vänta på Guds nästa drag.

Vi hade besök av en buddistmunk, en amerikan som konverterat till Buddhismen. Jag träffade honom redan i Panchgani för över 20 år sedan, i samband med Song of Asia. För vissa var det en konflikt med deras kristna tro men jag uppskattade buddismens olika tekniker för att finna en sinnets disciplin som kan hålla tankarna i styr under meditation och ledning.

Inbjudna av Brian och Juliet Boobbyer som deras gäster far vi hela gruppen till Holy Island, som jag nämnde inledningsvis. Prästen David Adam är bekant till Boobbyers och han talar till vår grupp. En enkel tanke som griper tag i mig är denna: "God is not a problem to be solved, but a mystery to be enjoyed". "Gud finns i dig och i den andra människan". Detta talar direkt till mig och jag upplever det som det drag från Gud jag väntat på. Vi ligger över på ön till nästa dag. Man har skrapat ihop alla tillgängliga hotellrum och på så sätt kan vår grupp härbärgeras. Den regniga

Månadens böneämnen

MRA's världsgemenskap och den förnyelse som vi behöver. Må den anda som uppstod i Tirley, Dömle och de andra ställen där man träffades under detta tema, utvecklas och fördjupas.

tisdagsmorgonen ges en möjlighet att gå till nattvarden. Detta ingår i kyrkans program och det tar jag som ett tecken från Gud så gott som något. Nattvardsbesöket förstärker känslan av att Gud har blivit verklig. Min tanke är sedan att "Kraften finns inom dig!".

Nästa dag är den näst sista. Vi gör arbetet kring middagen för att tacka dem som arbetat för oss. På kvällen är det ett gemensamt möte där olika lägger fram situationerna de står i för andras böner. Det är många stora och viktiga situationer som de olika är involverade i. Jag funderar på att lägga fram min situation med ganska krävande arbete. Jag tvekar dock i och med att det är så annorlunda de andras situation. Vi är bara ca 10% som inte är heltidsarbetare. Slutligen säger jag inget. Nästa dag har jag ledning om fruktan och beslutar på det sista bönemötet att lägga ner två konkreta fruktan som finns i mig. Den första är en fruktan att säga fel saker, något som förstör stämningen, eller uppfattas som fel. Den andra är fruktan att inte finna ord när jag skall säga något, speciellt om man frågar mig om MRA. Det är nog så att det är själva fruktan som blockerar mig.

Det hade blivit en sådan känsla av samhörighet efter en gemensam andlig resa, att hemresan kändes som en resa ut i världen. I alla fall kändes det svårt att försöka beskriva all vi varit med om. Att sätta ord på en andlig resa är svårt.

MRA, en andlig historia

Under denna rubrik talade Ailsa Hamilton en morgon och gav en högst personlig redogörelse för hur hon ser på utvecklingen hos MRA. Hennes far var den förste som arbetade med Frank Buchman i Oxford. Laudon Hamiltons rum var centrum för arbetet i Oxford, det som ledde till Oxfordgruppen.

Det var ett avsnitt som jag fick tillstånd att återge i DD. Det är ett försök till katalogisering av MRA som jag fann intressant speciellt som diskussionsunderlag. Ailsa poängterade att hennes föredrag just var avsett att stimulera våra diskussioner. Vissa aspekter har hon medvetet förstärkt och hon vill därför inte att det publiceras.

"Efter 70 år av kollektiva ansträngningar har vi principer, metoder och institutioner och de har uppstått i den ordningen.

1. Principer

MRA har blivit betrott med vissa principer, som uppstod ur Frank Buchmans egen erfarenhet eller andras som han var i kontakt med. Jag tar också upp några möjliga fallgropar när personliga erfarenheter blir till en institution.

Ledning. Individens kan genom samvetet få ledning från Gud. Detta har varit känt i århundraden. För Buchman var det en naturlig spontan erfarenhet som han beskrev som 'arresting ticks', 'hunches', 'insights'. En äldre vän hjälpte honom med formen och Frank började fänga upp dessa tankar i början på dagen. Han skrev ner dem som minnesanteckningar oftast på gamla kuvert.

Ledning kan vara en potentiellt farlig attityd, liknande 'röster' som katolska kyrkan historiskt sett varit tveksam till, och det är lätt att göra 'ledning' till ens egna version av Gud.

'Tron har en moralisk ryggrad'. För att en andlig tro skall bli effektiv finns det lagar, liksom det finns fysiska lagar för universum. Det var typiskt för Buchmans praktiska sätt att ta upp någon annans tolkning av bergspredikan för en kristen den tydligaste regelsamlingen till attityder som människan kunde göra något åt, så att tron kunde födas och växa.

Vi talar om fyra absoluta normer. Fara är att den som har en stark plikt-känsla kan känna att vi och andra måste uppfylla dessa lagar, istället för att betrakta dem som något att upptäcka, glädjas åt och använda, såsom man gör med fysikens lagar.

Kallelse att 'omskapa världen'; tron att hela den mänskliga familjen kan påverkas av en persons lydnad till sin Fader. Detta är en del av den pågående processen av att mänskligheten finner sin målsättning. Den tanke som Buchman fick var: 'Du kommer att användas till att omskapa världen', inte 'du skall göra det' eller 'du ensam skall göra det'.

Målsättningen att omskapa världen har med sig faran att lura sig själv eller att misströsta, om man ramar in en del av visionen och tror att det är hela bilden och att man har ansvaret antingen äran eller skulden för det.

Där Gud leder ger Han också medel; en deklaration av oavhängighet från världen och även av förtröstan på Gud och världen.

Vi talar om tro och bön. Om det finns en obegränsad tillgång till pengar, från familj eller vänner eller från en central fond kan detta bli en ursäkt för lathet och undanflykt från världen, bristande ansvar gentemot sig själv och andra. Om pengar däremot saknas kan denna livsstil bli till ett svart hål som förbrukar värdefull energi. Man kan lätt tro att formen är verkligheten. Detta sätt att arbeta började i en värld av förmögna gynnare och minimala skatter. Vår värld är annorlunda.

2. Metoder

Stilla stund, disciplinen att dagligen fråga Skaparen om ledning och att skriva ner de tankar som kommer som ett hjälp för minnet.

Livsförvandling, genom vilket förvandling av världen i eviga termer sker. Inre förvandling har varit ett känt begrepp i århundraden. Buchmans egen erfarenhet av förvandling var levande och praktisk, den kunde inte definieras i en formel och inte påtvingas men väl erbjudas, den öppnade en dörr i den andra människans hjärta, medvetet men känsligt. I slutet av sitt liv sade han att 'jag har blivit ledd till människor som var redo'. Han var inte ute för att bevisa något utan ville dela med sig av något värdefullt. Han lärde sig undan för undan hur det fungerade och hur det inte fungerade.

Laggemenskap på det globala planet. Individuella kallelser som naturligen övergick i ett kollektivt program, eftersom vi är medvetna om vår mänskliga bräcklighet i ljuset av vår kallelse, och eftersom vi behöver varandra för att fullfölja denna kallelse. Detta har tagit sig olika former och det kan uppstå många nya.

Heltidsarbetare: detta började med Buchmans tanke att säga upp sig från sin anställning och senare från det faktum att han och hans kollegor inte hade tid för regelbundet lönearbete, det var så många människor som behöver ha tid, enskilt och i tusental. Det är åter viktigt att söka principen bakom metoden; detta började när arbetstider var fastlagda och anställning var på livstid.

Propaganda eller PR: organiserade system för att uttrycka vår tro att Gud kan visa Sin mänskliga familj hur vi skall leva, och vår utmaning till andra att söka med oss. Det har varit möten, böcker, filmer och videos, skådespel, musicaler, konferenser av olika längd. De har

varierat med årtiondena, med kulturer och individer. Namnet uppstod av en händelse och formaliserades av lagliga skäl (Oxfordgruppen) och ändrades sedan (MRA) av nya förhållanden i världen som gav Buchman en ny kallelse för det arbete som vuxit upp kring honom. Detta var inte en titel utan ett åtagande.

3. Institutioner

Gemensamt boende, alltifrån privata hem till centra med storfamilj.

Centra, lokala, nationella och internationella, där människor kunde tas emot och möten och konferenser hållas. Dessa kan skapa sina egna problem, arbetsuppgifter eller kraftcentra. (Vi skapar ibland sociala system inom dessa byggnader som hotar att bli till institutioner i sig, men vi har blivit bättre på detta)

Stiftelser som tar hand om dessa centra och samlar pengar och betalar räkningar. Detta låter som en enkel världslig uppgift, men om dessa stiftelser bortser från andliga och moraliska dimensioner, kan dessa uppgifter svälla ut och ta mycket tid.

4. Traditioner eller regler!

- individuella moraliska beslut som har blivit till gemensamma vanor, och vi som är inne i dessa vanor tenderar att använda dem som kriterier för att avgöra om andra människor är förpliktade eller inte.

Nej: alkohol, rökning, fysisk kontakt utom handskakning utom om man är förlovad eller gift med den andra personen (kanske en speciellt anglosaxisk egenhet!).

Ja: ha en ledningsbok och vara redo att skriva i och läsa från den; måttlig konservativ klädsel och utseende; färdighet att dela de innersta tankar och känslor men en godtycklig grupp som kallar sig för ett lagmöte.

Vissa av dessa har avtagit med åren och jag håller mig till vissa mer än andra.

Jag vill långtifrån förlöjliga ursprunget till dessa attityder, men tanklöst efterföljande står i motsatsställning till vår egna personliga tro på individens ansvar under Gud, och i förlängningen så bildar de en sekt. Vi måste alla hjälpas åt att förstå varför vi gör eller inte gör vissa saker.

Detta var en del av Ailsas föredrag. Jag var intresserad speciellt i hennes systematisering. Jag ville citera den för att inbjuda till en debatt. Stämmer detta på MRA's utveckling i Sverige?

Visier

Några av er kommer kanske ihåg Visier, från Nagaland, Indien. Han var med Song of Asia gruppen i Sverige och han lämnade ett bestående intryck när han på naturfolkens sätt vigt klättrade i fruktträden på Alnäs och plockade ner frukten. Han är numera lärare på universitetet i Nagaland i nordöstra Indien.

Han och hans familj har nu fått en inbjudan till Australien att delta i den studiekurs "Effective Living" som anordnas vid Armagh, MRA hemmet i Melbourne med början i januari 1996. Visier har skrivit till oss och frågat om vi kan hjälpa dem med att samla de pengar de behöver för resan. De räknar med att få ihop en viss del i Indien och behovet utöver det uppskattar han till \$4200. Jag låter frågan gå vidare till DD's läsare och jag tar gärna emot bidrag på mitt postgiro 740982-4.

Hustrun, Pari, har aldrig varit utanför Indien, så det blir ett äventyr för henne. När vi träffades i Panchgani i samband med Song of Asia mötet -92, så tog det oss ca 24 timmars restid att nå Panchgani. För Visier och hans familj tog resan en hel vecka i vardera riktningen! Barnen är nu 8, 6 och 4 år.

Om distribution

När jag kom hem från England hade jag fått med mig influensa som gav mig feber i några dagar. Därför orkade jag inte skriva färdigt DD i början på november som planerat.

Det beslutades i Dömle att från nästa år skulle nyhetsbrevet och DD komma ut samtidigt för att spara på porto. Så som det har utvecklats gör vi denna samordning redan från och med nu.

